

Preek in de doopdienst in Capelle-Schollevaar op 5 juni 2011, 9.15 uur

Thema: 'Eén en al blijdschap!' naar aanleiding van Lukas 24: 44-53 (kerntekst: vers 52-53)

1. Hoe kun je blij zijn bij een afscheid?!

Zo op het eerste gezicht is het vreemd! Vindt u niet? Drie jaar lang hebben de discipelen opgetrokken met Jezus, dag in, dag uit. Dat was een intensief contact. Ze zijn zielsveel gaan houden van hun Heer. Toen kwam dat vreselijke moment van Zijn lijden, en Zijn sterven aan het kruis. Hun hele leven stond op z'n kop. En een paar dagen later was er weer dat wereldschokkende bericht: Hij is opgestaan! Hij leeft! Het graf is leeg! En dan is er die periode van veertig dagen dat Jezus telkens weer aan hen verschijnt. Dat moet wel héél bijzonder zijn geweest, om zó te mogen optrekken met de opgestane Heiland. En dan schrijft Lukas hier, aan het eind van zijn Evangelie, over de hemelvaart. Lukas gebruikt eigenlijk maar een paar woorden. Later, in het boek Handelingen, beschrijft Lukas meer uitvoerig de hemelvaart. Maar hier zegt hij alleen maar: 'Jezus leidde hen naar buiten, tot bij Bethanië en Hij hief de handen omhoog en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde.'

Aan drie jaar van intensief contact met Jezus komt hier een einde. Althans: intensief contact met Jezus als Mens, hier op aarde. Je zou zeggen: 'Dat moet toch vreselijk zijn?' Nooit meer Hem zien, Hem zomaar kunnen aanraken, Hem even een vraag stellen...

Die discipelen, die moeten toch wel met een somber gezicht teruglopen naar Jeruzalem, helemaal uit het veld geslagen.

Dat zou je zeggen! Afscheid nemen van iemand die je zó lief is, dat doet toch pijn? Zoals de Fransen dat zeggen: 'Partir, c'est mourir un peu.' 'Afscheid nemen is een beetje sterven.'

Maar wat staat er? Lukas vertelt iets héél anders! Geen verdriet, geen tranen, nee: één en al blijdschap! Vers 52: 'En zij keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap, en zij waren voortdurend in de tempel, lovende God.'

De blijdschap, die spat eraf! Is dat niet wonderlijk? In de traditie van de kerk heeft deze zondag, de zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren, een naam gekregen: 'Wezenzondag.' Die naam gaat terug op de woorden van Jezus in Johannes 14: 18: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten, Ik kom tot u!' De Here Jezus zegt wel: 'Julie zullen niet als wezen achterblijven...', maar ondertussen zou je je wel verweesd kunnen voelen, zo tussen de hemelvaart en het Pinksterfeest. 'Wezenzondag', dat klinkt verdrietig, en weemoedig. En dan staat er dit! 'Zij keerden terug met grote blijdschap, en in de tempel loofden ze God.' Wat is het geheim van die blijdschap?

2. Een voorbeeldverhaal

Misschien kunnen we vanmorgen dichter bij dat geheim komen door middel van een verhaal. Stelt u zich voor: een land, dat tientallen jaren lang geregeerd is door een vreselijke dictator. Een president, die iedereen uit de weg liet ruimen, die zich tegen hem verzette. En dan, op een dag, dan komt het volk in opstand. Enorme demonstraties, honderdduizenden mensen op de been. Net zoiets als nu in Jemen, en eerder in Egypte. En al die demonstranten hebben enorme foto's bij zich van de oppositieleider, laten we hem Salvador noemen, Salvador, dat betekent: Redder. Salvador heeft zich al dertig jaar verzet tegen het regime, voortdurend heeft hij de misstanden in het land aan de kaak gesteld. Altijd kwam Salvador op voor politieke gevangenen, altijd stond hij op de bres voor het recht en de vrede. Maar Salvador is gevangen gezet door de president,

en in de gevangenis is hij vreselijk gemarteld. Overal heeft hij littekens.

En nu, na al die jaren, staan daar die duizenden demonstranten, in spreekkoren eisen ze dat de president aftreedt, en dat Salvador wordt vrijgelaten. En inderdaad: op een dag gebeurt dat. De president verdwijnt, Salvador komt vrij! Er wordt een datum vastgesteld, dan zullen er voor het eerst in vele jaren vrije verkiezingen zijn. Salvador gaat terug naar het dorp waar hij vandaan komt. Iedereen is blij om hem weer te zien, overal zijn tranen van blijdschap. En als Salvador lichamelijk weer wat is aangesterkt, trekt hij het land door, op verkiezingstournee. Want iedereen heeft erop aangedrongen: 'Salvador, jij stelt je toch wel kandidaat? Wij willen jou als president!' De dag van de verkiezingen komt, en met een overweldigende meerderheid wordt Salvador gekozen als nieuwe president van het land.

Als dat gebeurd is, dan breekt er een nieuwe fase aan in het leven van Salvador. Hij zal verhuizen, van het dorp, waar hij net weer terug was, naar het presidentieel paleis in de hoofdstad. Op een dag is het zover. Salvador heeft niet zoveel spullen, hij is een eenvoudig man, maar wat hij heeft, heeft hij in een auto geladen, en zo staat hij klaar om het dorp te verlaten. Dat is een emotioneel moment. De hele bevolking van het dorp is samengestroomd op het plein. Maar is dit een verdrietig afscheid? O nee! Verre van dat! Overal hangen vlaggen. Er is een muziekkorps dat speelt. Mensen laten ballonnen op. Het is één groot feest! 'Onze' Salvador, de redder van het land, hij heeft het verdiend om te vertrekken naar het paleis van de president, om daar het hoogste ambt te gaan bekleden. Salvador, hij draagt de littekens van de martelingen. Na alle vernederingen, na alle pijn, is dit de dag waarvan iedereen heeft gedroomd. De hele bevolking van het dorp, en van het hele land, is vol verwachting van wat gaat komen: een nieuwe tijd, een tijd van vrede, van recht, nieuwe kansen voor de armen, bevrijding van onderdrukten.

3. Voor Jezus' begint een nieuwe fase in Zijn werk!

Voelt u het? Dit is de situatie, als Jezus naar de hemel vaart! Dit is geen pijnlijk afscheid, dit is een feestelijk afscheid! Nu begint er een nieuwe tijd! Nu zal de Here Jezus dicht bij Zijn Vader zijn, en alle dingen besturen zoals Hij dat wil. Hij heeft het gezegd: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde' (Mattheüs 28: 18). Er komt een nieuwe tijd!

In het boek Handelingen vertelt Lukas verder, vanaf het punt waar hij hier stopt. Handelingen is het vervolg op het Lukas-evangelie. En hoe begint dat tweede deel, hoe begint het boek Handelingen? Lukas schrijft daar: 'Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Theófilus, over alles wat Jezus *begonnen* is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen...' Anders gezegd: het leven van Jezus hier op aarde, Zijn onderwijs, Zijn wonderen, Zijn kruis en opstanding, tot aan de hemelvaart, dat is het begin van Zijn werk. Denkt u maar aan Salvador, in de gevangenis: dat was het begin. Daar legde hij de basis voor voor zijn reddingswerk. Maar als Jezus naar de hemel vaart, pas dan krijgt dat werk van Hem de volle uitwerking, de volle reikwijdte! Pas als Salvador plaatsneemt in het presidentieel paleis, dan pas kan hij ten volle de mensen in het land helpen!

Voor die discipelen is er dus álle reden om te juichen, en God te loven en te prijzen! Er is alle reden voor een enorme vreugde!

4. Vader, Zoon en Geest geven blijdschap!

Dat nieuwe begin, als Jezus gaat regeren vanuit de hemel, dat nieuwe begin wordt nog eens onderstreept door de manier waarop Jezus afscheid neemt. Kijkt u maar, in vers 50. Wat doet de Here Jezus? Hij zwaait niet! Hij roept geen mooie afscheidsgroet. Nee, Hij zegent Zijn volgelingen. Zegenend neemt Hij afscheid. Zó zullen ze Hem in hun herinnering houden. Met Zijn handen zegenend over hen uitgespreid. Zijn doorboorde handen, Zijn getekende handen, handen met littekens...

De Heiland laat het hier heel duidelijk zien: 'Zó gaat het verder! Jullie mogen leven onder Mijn zegenende handen. Trek zó de wereld maar in. Ga zó de toekomst tegemoet! Mijn zegen heb je!'

Maar er is nog meer! Er ligt ook nog een belofte. Vers 49: 'En zie, Ik doe de belofte van Mijn Vader op u komen. Maar u moet in de stad blijven, totdat u bekleed wordt met kracht uit den hoge.'

De belofte van de Vader! Dat is geweldig! God Zelf, de hemelse Vader, heeft een belofte in petto voor deze leerlingen! Wat is dat voor belofte? Hier blijft dat nog een beetje duister, maar later vallen alle puzzelstukje op hun plaats. Op Pinksteren, dan zal Petrus het zeggen: 'Dit is het! Dit is de belofte van de Vader! De uitstorting van de Heilige Geest! De profeet Joël heeft daar al over gesproken, namens God, honderden jaren geleden!' De Vader heeft een belofte gegeven, en op Pinksteren heeft Hij die belofte vervuld.

En wat is dan die belofte? Dat is het geschenk van de Heilige Geest! De Heilige Geest, je zou kunnen zeggen, dat is God dichtbij! God in actie, in mensenlevens. God die werkt in deze wereld, God die de dingen bestuurt, zodat je soms zó verbaasd bent, en denkt: 'Dit kan toch allemaal geen toeval zijn.' De Heilige Geest, dat is God, die mensen

tot geloof brengt, tot bekering, tot een nieuw leven, vol blijdschap! De Heilige Geest is God temidden van de mensen!

Hier, aan het einde van het Evangelie van Lukas, komen de drie lijnen samen: de belofte van de Vader, de zegen van de Zoon, en het geschenk van de Heilige Geest. En als die drie lijnen samenkomen, dan is het gevolg: grote blijdschap! Tintelende vreugde! Enorme dankbaarheid, en lof aan God!

Daarom zijn drie kinderen gedoopt. Ze werden gedoopt in de naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest. Is dat nou niet geweldig, om dan dit erbij te mogen bedenken?! De Vader is God die Zijn beloften geeft. Hij houdt vast aan Zijn verbond, Hij laat nooit los wat Zijn hand begon! Op die beloften van God mogen we pleiten! De Zoon is de zegenende Verlosser. Hij pleit voor ons bij de Vader in de hemel. Als wij knielen voor Hem, dan vloeien Zijn zegeningen ons leven binnen!

En de Heilige Geest is Gods geschenk. 'Kracht uit den hoge', zo wordt de Heilige Geest hier omschreven door de Here Jezus. De krachtbron, die wij zó nodig hebben! Net zoals je een waterkoker of een computer moet aansluiten, je moet de stekkerin het stopcontact doen. Zo zijn wij aangewezen op die krachtbron: de Heilige Geest. Maar God gééft Hem ook! Wonderlijk! Wat een geschenk!

Als je als klein kind al verbonden mag zijn met de naam van de drie-enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, wat ben je dan rijk!

En weet u: die verbondenheid met de drie-enige God, die mag ook u ervaren! Ook jij! Hij nodigt ons uit! Hij staat klaar, met open armen, voor iedereen! Ieder mensenkind! Misschien bent u niet gewend om in de kerk te komen, en bent u hier vanwege een van de gezinnen hier vooraan. Wat geweldig dat u dan hier bent! Ook voor u is er een leven mogelijk in verbinding met God! Een leven vol vreugde! Eén en al blijdschap! Van harte nodig ik u uit: kom, doe mee!

5. Blijdschap vier je samen in het huis van God!

De leerlingen van Jezus, ze zijn 'voortdurend in de tempel', schrijft Lukas, 'lovende God!' Blijdschap moet je delen. Samen God loven in Zijn huis, wat is er mooier en rijker dan dat?! Wat heerlijk dat drie kinderen in de gemeente van Christus zijn binnengebracht! Wat een voorrecht om deel uit te mogen maken van een gemeente! Hier mag je je blijdschap delen!

Vandaag is een schitterende dag! En hoe u hier ook gekomen bent, blij of verdrietig, zenuwachtig of enthousiast, de liefde van God straalt over uw leven! Ga voor Hem op de knieën, geef Hem je leven, voor het eerst of opnieuw, belijd al je zonde en koester je in Zijn vergeving. Laat je zegenen door de Here Jezus, doe een beroep op de beloften van de Vader, en ontvang de Heilige Geest!

God dienen, dat is één en al blijdschap! Amen.

